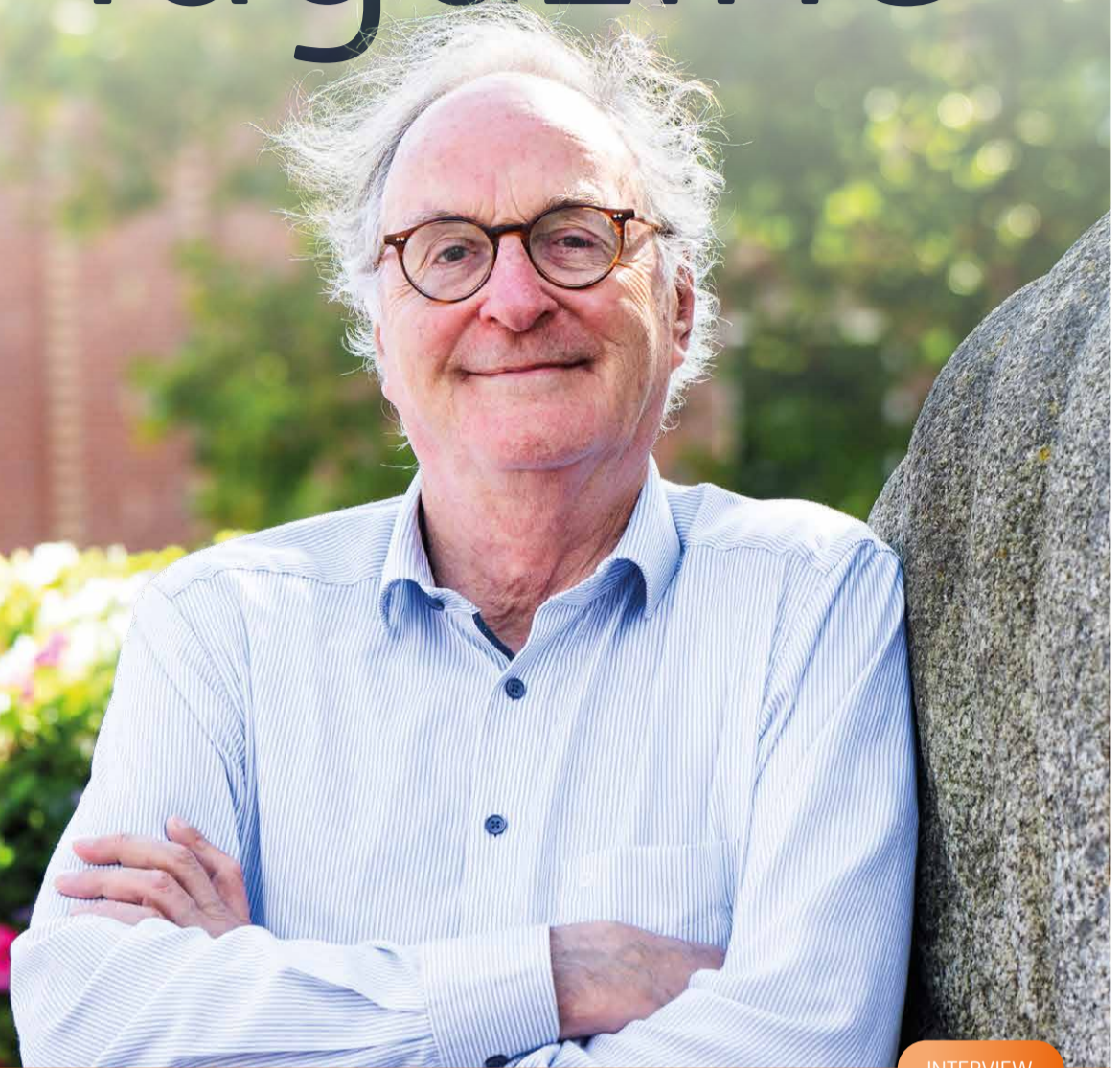

Alexander Rinnooy Kan:

“Het is meer mijn betrokkenheid en een commitment aan een bepaalde werkwijze, dan aan heel specifiek eindresultaat, wat me dreef.”

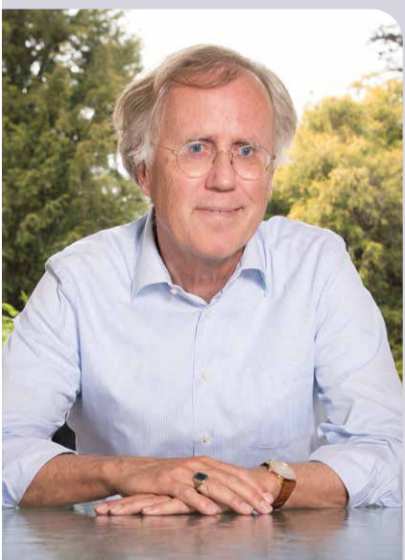
INTERVIEW

Voorwoord

Oranje boven

De afgelopen maanden was “Oranje boven” een veel gehoorde frase. Eerst was er het al vele jaren door ING gesponsorde Nederlands voetbalelftal, dat uiteindelijk pas in de halve finale moest vaststellen dat er nog betere teams waren. Vervolgens waren er de Olympische Spelen, waar de Nederlandse sportvrouwen en sportmannen overweldigend goed presteerden. Kortom, vele redenen om met plezier

terug te kijken op een, in ieder geval sportief gezien, mooie en zeer oranje gekleurde periode. Nu al deze grote evenementen achter de rug zijn, zijn ook de vele vrijwilligers van onze vereniging weer druk in de weer om heel veel verschillende, al dan niet digitale, bijeenkomsten en activiteiten te organiseren. Immers, naast de onderwerpen “pensioenen” en “aanbiedingen” zijn dat de zaken waarin onze leden het meest geïnteresseerd zijn, zo weten wij uit enquêtes die we zo nu en dan houden. Met betrekking tot pensioenen kan ik jullie verzekeren dat de

Pensioencommissie in druk en constructief overleg is met ING Bank, met vakorganisaties én met de twee ING-pensioenfondsen over de manier waarop we toegaan naar het nieuwe pensioenstelsel. Op de website van VO-ING kunnen jullie daarover veel meer lezen. Ook over “aanbiedingen” is sinds een paar maanden veel goeds te melden en ook dat is te zien op onze website.

Als ik dan tenslotte wijs op vrijdag 15 november aanstaande, wanneer onze twejaarlijkse ledenag zal plaatsvinden in het ING Cedar gebouw in Amsterdam-Zuidoost, dan kan ik niet anders dan concluderen dat (ING) “Oranje boven” de leidraad is van onze vereniging.

Frans Crul, voorzitter

“Een enorme nieuwsgierigheid naar hoe de wereld in elkaar zit”

De missie van ex-ING'er Alexander Rinnooy Kan

Dankzij het netwerk van Frans Crul ontving ex-ING-collega Alexander Rinnooy Kan mij recent thuis om wat vragen te beantwoorden. “Hij is een héle aardige en intelligente man”, verzekerde hoofdredacteur Erica Bischoff me vooraf. Dat bleek te kloppen. Hoe een maatschappelijk zeer invloedrijke man ook vriendelijk en ‘gewoon aardig’ kan zijn, heb ik daar ervaren. Betrokkenheid, anderen willen begrijpen, je verplaatsen in elkaar; dat blijken belangrijke waarden te zijn voor deze voormalige ING-topman, senator, SER-voorzitter en onder meer hoogleraar.

Waarin verschilt het huidige ING van het bedrijf dat je in 2006 verliet?

“Er is een enorm verschil en dat is geen verrassend inzicht, want het was een bankverzekeraar. De knip is in 2008 gemaakt, tot mijn spijt. Maar ik heb nog een paar hele interessante en leuke jaren doorgebracht als medeverantwoordelijke voor het verzekerings-

bedrijf. Wat de culturele verschillen betreft zijn die moeilijk te beoordelen nu ik er niet meer werk. De verzekeraars hadden een eigen cultuur en een eigen manier van omgaan met opgaves en problemen. Die is natuurlijk verdwenen binnen ING; het was een cultuurverandering.

> Lees verder op pagina 2

Inhoud

2 INTERVIEW

- Met Alexander Rinnooy Kan, de topman met vele functies

3 UW BELANG

- SEB: interview over het noodfonds voor ING'ers
- Pensioenen: wat keren

andere fondsen uit?

- Uit het Verantwoordingsorgaan van PFI
- PFI-nieuws

5 VERENIGINGSNIEUWS

- Van de bestuursafel
- In memoriam en nieuwe leden

6-8 RUBRIEKEN

- Paul Barten vertelt over vader Ed Barten, Engelandvaarder
- Uit het ING-archief: milieu
- Evenementen
- SeniorWeb gratis proberen
- Korting met Benefits at Work

Vervolg interview Alexander Rinnooy Kan

Ik herken nog wel veel van het huidige ING: een enorme klantgerichtheid en een grote vaardigheid in het retailbankieren; de erfenis van de Postbank, het 'blauw'. Het was een zware beslissing om dat merk te doen opgaan in de bank. We maakten ons daar als bestuur wel zorgen over. Dat is uiteindelijk, denk ik, goed gegaan. Maar er zijn heel veel mensen die goede herinneringen aan het verleden hebben. ING is nog steeds een sterk en zichtbaar merk. Waar ING als sponsor een rol vervult, zie je het merk goed zichtbaar terug door het mooie logo van de leeuw. Een leuk detail vind ik dat de staart

om aandacht vroegen. Maar ik zat een groot deel van de zondag urenlang in die dossiers te kijken. In het begin kon ik er eerlijk gezegd echt niet het fijne van begrijpen en al helemaal niet de gevoelige punten eruit identificeren. Dat heb ik in de loop van de eerste jaren geleerd. Maar ik heb veel moeten kijken en afkijken. Het was een hele mooie en nuttige periode met een enorme groei, want ING groeide als kool. Ik vind het heel erg jammer dat de bank-verzekeraar niet meer bestaat, maar het is niet anders."

Hoe heeft tien jaar ING je veranderd of ontwikkeld?

"Het was voor het eerst dat ik bestuurder was en eindverantwoordelijkheid droeg voor een commercieel bedrijf in de

Nog een wapenfeit?

"Eén wapenfeit vind ik zelf nog steeds, elke keer dat ik er langs rijd: het ooit nieuwe ING-hoofdkantoor in Amsterdam. Het staat er nog steeds, met bijnamen als De Schoen en De Klomp. De Kruimeldief vind ik zelf eigenlijk wel de leukste. We zagen het gebouw van ABN AMRO in aanbouw. Ik stond naast Aad Jacobs en Godfried van der Lugt daarnaar te kijken. Toen ontstond een eerste gevoel van 'Dat moeten we niet op ons laten zitten; wij moeten ook iets doen in de Zuidas', waar we veel gefinancierd hadden. Toen hebben wij Jan Doets, voorzitter van de directie van vastgoed, de opdracht gegeven om een stuk grond te zoeken en een interessante architect een spectaculair hoofdkantoor te laten bouwen. Het was een gouden tijd, we hadden de wind in de rug en er werd goed verdiend. Dan kun je je zoiets permitteren. Banken verschillen niet zo heel veel van elkaar, behalve misschien in hun hoofdkantoor. Ons ontwerp werd spannender dan dat van andere banken. Ik had mijn hoop gevestigd op de hoekkamer aan de kant van de stad. Maar de voorzitter Ewald Kist koos tot mijn verbazing de kamer aan de andere kant van het gebouw. Toen wilde iedereen in de RvB naast de voorzitter zitten, dus al die kamers daarnaast vulden zich uiteindelijk op. Toen ik als laatste aan de beurt was, kwam mijn hoekkamer in beeld. Ik heb er een paar mooie jaren doorgebracht met een geweldig uitzicht. En met een geweldig mooie kunstcollectie om ons heen. Een schilderij van het Concertgebouw hebben we later in onbeperkte bruikleen gegeven aan het Concertgebouw voor hun 125-jarige jubileum."

Aan welke nevenfunctie(s) beleef je het meeste plezier?

"Een aantal nevenfuncties in de cultuur. Ik was onder meer betrokken bij het Concertgebouw, bij EYE en veel andere musea en bij De Balie bij het Leidseplein. Dat was een voorrecht, omdat wat daar gebeurt velen aanspreekt. Het bracht me soms in een wereld die ik niet kende. Zo heb ik niet lang geleden een rol gespeeld in de wereld van de archeologie, nieuw en erg interessant. Verder deed ik een verkenning naar de wereld van de publieke omroep."

Alexander vertelt dat hij ook wel eens een lastige nevenfunctie had. "Zoals mijn betrokkenheid bij de Triodos Bank, de duurzaamheidsbank bij uitstek. Deze lijdt nu onder een moeilijke relatie tussen de bank en zijn certificaathouders. Waar ik nu ook veel tijd in steek, is een nieuw permanent adviescollege voor de financiële rechtspositie van politieke ambtsdragers: politici, ministers, burgemeesters, staatssecretarissen, wethouders, dijkgraven, raadsleden en Kamerleden. Politici. Dat is een ingewikkeld onderwerp, vooral omdat er niet aan te ontsnappen valt dat ze uiteindelijk zelf besluiten over hun eigen salaris."

Wat was aan het begin van je loopbaan, toen je maatschappelijk actief werd, je missie in het bijdragen aan de samenleving? Had je een uitgangspunt?

"Ik had niet een heel concreet einddoel voor ogen, zodat ik nu zou kunnen zeggen of het wel of niet is gelukt. Ik had van jongs af aan een enorme nieuwsgierigheid naar hoe de wereld in elkaar zit. Ik wilde die begrijpen en beïnvloeden langs de lijnen van vooral redelijkheid. Als wiskundige ben ik georiënteerd op de ratio en de redelijkheid. In onze politieke cultuur is aan redelijkheid nog steeds een ruime plek gegund."

"Ik vind het heel erg jammer dat de bank-verzekeraar niet meer bestaat, maar het is niet anders."

Samen met de bereidheid om naar elkaar en elkaars argumenten te luisteren, en eruit te filteren waarin een meerderheid zich zou kunnen vinden. Ik vond het een voorrecht om in die cultuur te belanden; ik voelde me daar goed in thuis. Ik had ook een goede vooropleiding om in complexe discussies toch kansen te zien, om die gezamenlijke route, dat geitenpaadje te vinden. Als er nou één rode draad loopt in wat ik heb gedaan, is het toch wel de voortdurende bereidheid om

Dr. Alexander Rinnooy Kan

Afgestudeerd als wiskundige, werd Alexander Rinnooy Kan (75) hoogleraar Operationeel Onderzoek aan het de Erasmus Universiteit en rector magnificus, stapte over naar de werkgeversorganisatie VNO, was tien jaar RvB-lid van ING Groep, volgde Herman Wijffels op als SER-voorzitter en was onder meer voorzitter van de Raad van Commissarissen van De Nederlandsche Bank, waarna hij lid van de Eerste Kamer werd voor D66. Daarnaast zijn de nevenfunctie niet op één hand te tellen.

Alexander is 40 jaar getrouwd met Eva en samen hebben ze een zoon, twee dochters en vijf kleinkinderen. "Allemaal gezond, dat is al een enorme zegen. We zijn zelf ook redelijk gezond, ook een enorme zegen. We prijzen ons gelukkig." Beiden wonen in een mooi appartement uit 1923 in de Amsterdamse binnenstad.

omhoog wijst. Daar zit een stukje vrolijkheid en energie in. Godfried van der Lugt, helaas overleden, vertelde me eens dat dat zijn inbreng was in dat logo."

Terugkijkend op tien jaar Raad van Bestuur ING.

Wat komt er dan bij je op?

"Ik was vertrekkend bij VNO-NCW en had net de fusie daar achter de rug, wat een heel karwei was. De vraag was: hoe verder? Want na een jaar of zes was ik wel toe aan vervanging. Mensen beginnen aan je gewend te raken en je wordt voorspelbaar. Ik wilde ook weg, dat was beter voor iedereen. Maar ja, wat zou ik dan gaan doen? Het aanbod van ING kwam voor mij precies op het goede moment. Ik hoefde daar dan ook niet heel lang over na te denken. Het was een geweldige kans. Ik had een beetje ervaring met de wereld van de financiële instellingen, niet heel veel. Nou, met een beetje geluk wilde ik toch snel net zoveel van de bank als de verzekeraars begrijpen en net zoveel van de verzekeringen als de bankiers. Dan red ik me wel, dacht ik, en natuurlijk moest ik ook heel veel bijleren. Die kans heb ik ook gekregen. Er waren hele lastige klussen, zoals de grote kredieten. Die liepen via de Raad van Bestuur en werden op maandag besproken. Ja, dan kijk je met nieuw respect naar de bankiers die daar echt verstand van hebben, want zij hadden die vuistdikke dossiers doorgelopen en ze visten er direct twee of drie puntjes uit die

private sector. Dat was een fantastische kans. Ik kreeg voor het eerst eigen klanten: de grote corporate klanten werden aan de leden van de RvB toegewezen. Je ging er op bezoek en je was het aanspreekpunt voor dat bedrijf, samen met de verantwoordelijke portefeuillehouder. Dat op zoek gaan naar kansen voor elkaar, daarvan heb ik veel opgestoken. Ik was in de VNO-periode wel bij banken op bezoek geweest, maar om daar een eigen verantwoordelijkheid voor te dragen en zelf op zoek te gaan naar kansen, bleek een vak apart. Ik zal een voorbeeld noemen. In Hongkong kwam onze vertegenwoordiger met een kans die hij zorgvuldig had voorbereid. We konden een flinke participatie nemen in de Bank of Beijing. Een grote zaak, want het ging om veel geld en een ingewikkelde zaak, omdat iedereen wel zo'n participatie wilde. Er waren veel rivalen. Daartussen moest ING een plek bemachtigen. We hadden dankzij Jacques Kemp al een goede relatie met dat bedrijf. We hadden geluk, want in die periode was Nederland voorzitter van de Europese Commissie door het ronderende voorzitterschap. Jan-Peter Balkenende, onze premier destijds, had daardoor net iets meer status dan normaal. Hij kon de telefoon pakken en zijn collega in China bellen om een goed woordje te doen voor ING. Dat hielp, het werd een fantastisch succes en dat heeft ING enorme inkomsten opgeleverd. In ieder geval de reiskosten terugverdiend, luidde het toen."

daar tijd in te investeren. Het is meer mijn betrokkenheid en een commitment aan een bepaalde werkwijze, dan aan heel specifiek eindresultaat, wat me dreef. Dat bleef niet beperkt tot een specifiek werkterrein, maar was toepasbaar op allerlei plekken in de samenleving. Nuttig werk doen en proberen goed te begrijpen wat er aan de hand is, mij te verplaatsen in de belangen van anderen en dan vervolgens kijken of je in gesprek iedereen mee kan nemen. Dat vind ik een heel mooi doel."

Is dat gelukt?

"Als het altijd lukt zou wel heel saai worden. Naar veel kijk ik met tevredenheid terug, in het bijzonder toen ik bij VNO zat

in de jaren '90. De toptijd van het poldermodel. Wat zeker geholpen heeft, is dat dat ik met Johan Stekelenburg een hele goede, betrouwbare gesprekspartner had bij de Nederlandse vakbeweging. We hebben het heel goed gehad en we zijn met z'n tweeën positief geëindigd. Toch is het me veel later niet gelukt de verhoging van AOW-leeftijd aan te passen."

Had het anders gekund?

"In zo'n complexe onderhandeling moet je wel wat speelruimte hebben. De agenda moet niet te klein zijn, je moet ook, als het kan, die agenda zelfs een beetje verruimen zodat je wat meer hebt om te kunnen geven en nemen. De

agenda voor deze onderhandeling was echt heel klein, dus er was weinig uitruil mogelijk, weinig inleveren en weggeven mogelijk, en dat maakte het echt niet te doen. Alles wat de één wint, verliest de ander. Dan is het moeilijk om iedereen gelukkig te maken."

Tijdens de fotosessie raken we buiten opnieuw aan de praat en ik vraag hem hoe het voor hem is dat zoveel mensen hem wel kennen en hij hen niet. Met een glimlach: "Als mijn vrouw mee ging, vroeg ik dan aan iemand 'Kent u mijn vrouw?' Waarop die persoon zich aan mijn vrouw voorstelde en ik gelijk weer wist hoe hij heette." (Ewald Wagenaar)

UW BELANG

Commissie Sociaal Economische Belangen

Noodfonds voor ING'ers: voor als het financieel flink tegenzit

Meer dan 30 jaar geleden vond ING als werkgever dat er aandacht en steun moest zijn voor ING'ers en gepensioneerde oud-ING'ers die het financieel even niet redden. Zo'n twintig mensen krijgen nu jaarlijks ondersteuning van het noodfonds dat ING daartoe in het leven riep: stichting Financiële Noodhulp voor ING-medewerkers. Onze commissie SEB, die opkomt voor de financiële belangen van de VO-ING-leden, vindt het belangrijk dat alle leden op de hoogte zijn van dit noodfonds. Daarom gingen we eens praten met bestuurslid Edward Boeijenga en ING-vertrouwenspersonen Lida Guit en Chiara Timmer-Westra.

De Stichting Financiële (Nood)hulp voor (oud)ING-medewerkers is een klein maar belangrijk clubje dat regelmatig bij elkaar komt. Edward Boeijenga is een van de zes bestuursleden en gaat over de communicatie en PR. Dat doet hij naast zijn taak als diversity, inclusion and belonging expert bij de HR-afdeling Talent Management van ING Nederland. Drie bestuurders van de stichting worden benoemd door het management van ING Nederland en drie door de centrale medezeggenschapsraad. Omdat de uitvoering van de taken vooral bij anderen ligt, heeft hij vertrouwenspersonen Chiara Timmer-Westra en Lida Guit bij het gesprek gehaald.

Chiara is sinds 2011 betrokken geraakt bij de stichting. Ze blaakt van enthousiasme, omdat het kunnen helpen van anderen haar enorm motiveert. Ook het sociale karakter van het werk van de stichting vindt ze een plus: "ING-medewerkers en gepensioneerden kunnen helpen om collega's te helpen. Dat doen ze door maandelijks een klein bedrag – twee euro of meer – te doneren. Daarnaast worden er ook grotere bedragen gegeven, bijvoorbeeld door jubileumuitkeringen te schenken. ING verdubbelt de inleg door collega's. Het hele idee is om samen een vangnet te maken voor medewerkers die in financiële nood zijn gekomen. Het gaat om een paar honderd donaties per jaar."

Om hoeveel mensen gaat het?

Lida: "Ik schat dat we dit jaar aan zo'n twintig mensen hulp gaan verlenen." Lida: Dit jaar – 2024 – zitten we tot nu toe op dertien personen. Dat is vergeleken met andere fondsen best wel flink." Edward: "Iedereen, in alle functies, kan hulp krijgen."

Wie doen er een beroep op het noodfonds?

Lida: "Soms gaat het om mensen die verkeerde financiële keuzes hebben gemaakt en nu geen uitweg meer zien." Chiara: "we zien ook vaak life-events als oorzaken terugkomen: scheiding, het overlijden van partners, ziekte en dergelijke. Onlangs hadden we een casus van iemand met een zieke partner die een bepaalde traplift nodig had, maar die niet kreeg omdat de gemeente moeilijk deed."

Wat krijgen ze dan van jullie?

Lida: "Een voorziening kan bestaan uit een renteloze lening, een belastingvrije donatie en vaak begeleiding in de vorm van budgetcoaching."

Edward: "Het is belangrijk om ook in de financiële situatie van de aanvrager te duiken. Lida en Chiara verdiepen zich daarin en bereiden de route voor die gelopen kan worden. Dat gaat als voorstel naar het bestuur, die de aanvraag beoordeelt."

Hoe zit het met de vertrouwelijkheid?

Chiara: "Lida en ik zijn vertrouwenspersoon voor ING Nederland. We spreken in die rol met collega's over zaken die gaan over ongewenst gedrag en integriteitsissues. Daarbij merken we soms dat er iets wringt als het om financiën gaat. We maken dan een geanonimiseerde aanvraag voor het noodfondsbestuur. Alleen Lida en ik weten dan om wie het gaat. Wij zijn echt aan alle kanten gebonden aan vertrouwelijkheidsregels."

Edward: "Ik mag als bestuurder de informatie zoals de naam en alles wat naar een persoon te herleiden is, niet zien. De meeste bestuursleden willen zelf liever geen bekendheid. Tenzij iemand zich natuurlijk rechtstreeks bij mij meldt, maar die verwijst ik dan door naar de stichting, een extern bureau of Lida en Chiara.

Het meldpunt is employeerelations@ing.com.

de financiële stress beneemt hen dan helemaal het zicht." Lida: "Veel mensen hebben recht op een toeslag zonder het te weten." Chiara: "Ook voor gepensioneerden is er vaak meer dan ze denken. Check maar eens de voorzieningenwijzer.nl."

Hoe vervroegen jullie het aanvraagmoment?

Chiara: "Mensen voelen schaamte om zich te melden en wachten vaak te lang." Lida: "We communiceren erover op intranet. Daar staan twee situaties van eerdere aanvragen beschreven en is te lezen hoeveel opluchting het noodfonds die aanvragers heeft kunnen geven."

Edward: "Het is een kwestie van interne communicatie. De financiële gezondheid van medewerkers staat hoog op de sociale agenda van ING. In de Sharepoint-omgeving hebben we een eigen pagina. Vaak denken mensen dat het vast niet voor hen beschikbaar is, maar iedereen kan een aanvraag doen. Verder garanderen we de anonimiteit."

Lida: "We benadrukken steeds weer dat we willen helpen."

Is er een beleidsrichting?

Chiara: "Van belang is dat wie in de problemen kwam vaak

Noodfonds-bestuurslid Edward Boeijenga (midden) en Lida Guit (links) en vertrouwenspersonen Chiara Timmer-Westra (rechts).

Jullie werken met een extern bureau?

Lida: "Chiara en ik weten veel, maar voor inzicht in toeslagen, gemeentelijke regels en complexere schuldenproblematiek hebben we een extern bureau. Een eenvoudige aanvraag kunnen we zelf afhandelen, maar als het complexer wordt, kunnen we op dat bureau een beroep doen."

Edward: "Als we een lening verstrekken, is er vrijwel altijd budgetcoaching bij. Dat zijn ook externe deskundigen. Ze helpen om de aanvrager meer inzicht in de eigen financiële situatie te geven. Vaak zien mensen door de bomen het bos niet meer en

ook budgetcoaching nodig heeft. Dat wordt dan een voorwaarde om een lening te krijgen."

Edward: "Vaak kunnen we al met een klein zetje mensen uit de problemen krijgen, zoals iemand die met 150 euro voor schoolspullen voor de kinderen uit de brand geholpen was. Zo voorkomen we erger. De omvang maakt niet uit, de reden ook niet. Het kunnen ondersteunen van collega's en oud-collega's is waarom ik met plezier in deze stichting zit. Chiara: "Mensen voelen zich erdoor gesteund."

(Ewald Wagenaar)

Commissie Pensioenen

Hoe groot zijn de pensioenverschillen in Nederland?

Niet alle huishoudens zijn in staat om na hun pensionering de oorspronkelijke levensstandaard op peil te houden. De pensioenopbouw onder werkenden is immers van veel factoren afhankelijk. Heb je een volledig pensioen (70%) op kunnen bouwen bij de werkgever(s) waar je werkzaam was; heb je pensioenbreuk(en) opgelopen door veel van werkgever te wijzigen; heb je een aantal jaren als zelfstandige gewerkt of heb je een aantal jaren niet gewerkt of een paar dagen per week? De Pensioencommissie zette dit alles eens op een rijtje.

Pensioen wordt in het algemeen opgebouwd via drie bekende pijlers:

- De AOW welke wordt uitgekeerd via de Sociale Verzekeringsbank.
- Pensioen via de werkgever.
- Vrijwillige pensioenproducten die meestal via verzekeraars worden afgesloten.

Circa 60% van de huishoudens in Nederland kan na de pensionering het eerdere inkomen compenseren met de AOW en aanvullende pensioenen. Voor een doorsnee huishouden is het bruto inkomen uit de drie genoemde pijlers bij elkaar opgeteld ongeveer 33.000 euro bruto per jaar.

En de grootste pensioenfondsen in Nederland?

Als we alleen de uitkeringen uit de tweede pijler (pensioen via de werkgever) van de grootste fondsen in ons land op een

rijtje zetten, moeten we natuurlijk beginnen met het ABP; dit grootste pensioenfonds van Nederland – met meer dan 3 miljoen deelnemers – keert per gepensioneerd deelnemer € 13.700 bruto per jaar uit. Bij andere grote pensioenfondsen (Zorg en Welzijn, Metaal en Techniek en Bouwnijverheid) ligt dit beduidend lager (tussen de 7.000 en 9.000 euro per jaar bruto). Het beroepsvervoer zit rond de 5.000 euro per jaar en in de detailhandel ontvangt een gepensioneerd rond de 3.000 euro per jaar uit het pensioenfonds. Dit zijn dus bruto bedragen waarover nog belasting moet worden afgedragen.

Het bankwezen kent hogere pensioenen

In de financiële sector liggen de pensioenen op een aanzienlijk hoger niveau. Bij zowel ING, Rabo als ABN/AMRO ligt dit rond de 24.000 euro per jaar. Afhankelijk van de salarisschalen, die de basis vormen voor de oorspronkelijke pensioenopbouw, zijn er natuurlijk wel grote verschillen, maar we praten hier over gemiddelden. Ook dit zijn bruto bedragen.

AOW blijft de basis van ons sociale stelsel

De genoemde pensioenbedragen zijn dus exclusief de AOW. Voor gehuwden en samenwonenden is dat op dit moment rond de 27.000 euro bruto per jaar (13.500 per persoon) en voor alleenstaanden bijna 20.000 euro bruto per jaar.

Gemiddelde pensioenuitkering per jaar

Wat wordt door de grotere pensioenfondsen in ons land aan deelnemers uitgekeerd per jaar?

ABN AMRO	€ 24.000
ING	€ 24.000
Rabo	€ 23.000
Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds	€ 13.700
Zorg en Welzijn	€ 8.600
Bouwnijverheid	€ 7.000
Metaal en Techniek	€ 6.500
Metalektro	€ 5.000
Beroepsvervoer	
Detailhandel	€ 3.000

Wil je hier meer over weten? DNB heeft dit voorjaar een analyse gepubliceerd met daarin de resultaten van een uitgebreid interdepartementaal beleidsonderzoek naar de balans tussen levensstandaard en pensioenopbouw. (Peter Barneveld, lid Pensioencommissie)

VO-PFI

Eerlijk zullen we alles delen, maar hoe?

Maandelijks worden wij als deelnemers in Pensioenfonds ING (PFI) geïnformeerd over de DNB-beleidsdekkingsgraad van ons fonds. Inclusief de indexaties van 2024 staat deze sinds eind juli op ruim 150%. Dat betekent dat PFI meer vermogen heeft dan nodig is om de pensioenen van alle deelnemers te betalen. Wanneer PFI gaat invaren, zoals het in de nieuwe pensioenwet heet, blijft er een (miljarden-)surplus van het collectieve pensioenvermogen over dat verdeeld wordt over de individuele pensioenvermogens van de deelnemers en pensioengerechtigden. Maar hoe?

Stel: PFI heeft een buffer te verdelen van 30% na aftrek van alle verplichte reserves, de kostenvoorziening, de operationele reserve en na aftrek van de zelf gekozen omvang van de solidariteitsreserve. Vervolgens wordt dan gekozen over welke periode de uitdeling wordt verspreid, de zogenaamde spreidingstermijn. De wetgever heeft in de nieuwe pensioenwet een spreidingstermijn voorgesteld van 10 jaar, maar hiervan mag worden afgeweken. Dat kan een spreidingstermijn van een jaar worden, maar ook van 20 jaar.

In het geval van een spreidingstermijn van een jaar krijgt iedereen er dan direct na invaren 30% bij in zijn persoonlijke pensioenpot of pensioenuitkering, een uniforme verhoging dus. Maar stel dat we het over 20 jaar verspreiden, dan blijkt uit berekeningen dat een 50-jarige of jonger persoon 40% erbij krijgt, een 65-jarige 22% en een 95-jarige 6%. Daarna worden de pensioenuitkeringen jaarlijks geïndexeerd op basis van het beleggingsresultaat. Negatieve resultaten worden zoveel mogelijk opgevangen door de solidariteitsreserve. De beleggingen voor de pensioengerechtigden zullen weinig risicovol en dus laag renderend zijn, want iedere leeftijdsgroep krijgt zijn eigen risicoprofiel.

De korte spreidingstermijn met uniforme verhoging is goed uitlegbaar. De langere spreidingstermijn wat lastiger. De reden voor een lange spreidingstermijn heeft te maken met indexatieverwachtingen. Het verdelen van de buffer komt immers in feite neer op het verdelen van het indexatiepotentieel. Jongere deelnemers worden langer geïndexeerd dan oudere deelnemers, want jongere deelnemers hebben meer toekomst. Meer toekomst betekent enerzijds meer "rendementspotentieel" om deze indexaties te dekken,

Esther Grondijs

maar anderzijds bestaat er ook meer onzekerheid over de hoogte van hun pensioen in de toekomst. Voor een echt evenwichtige verdeling moet met alle factoren rekening worden gehouden bij de verdeling van het surplus. Het VO is dan ook zeer benieuwd naar de onderbouwing van de spreidingstermijn die straks voor PFI wordt voorgesteld. Op 6 september zullen de sociale partners (NN, ING en vakbonden) hierover verder gaan praten. Daarna wordt de Pensioencommissie van onze verenigingen nog gehoord. Wordt vervolgd. (Esther Grondijs is lid van het Verantwoordingsorgaan Stichting Pensioenfonds ING (VO-PFI))

PFI nieuws

Verhoging PFI-pensioen bekijken

Nu PFI de pensioenen vanaf 2022 op basis van de prijsinflatie kan en gaat verhogen, heeft het fonds een handige tool online gezet. Daarmee kunnen deelnemers zelf bekijken

welke verhoging ze kunnen verwachten. In september hebben alle deelnemers daarover ook schriftelijk bericht gehad.

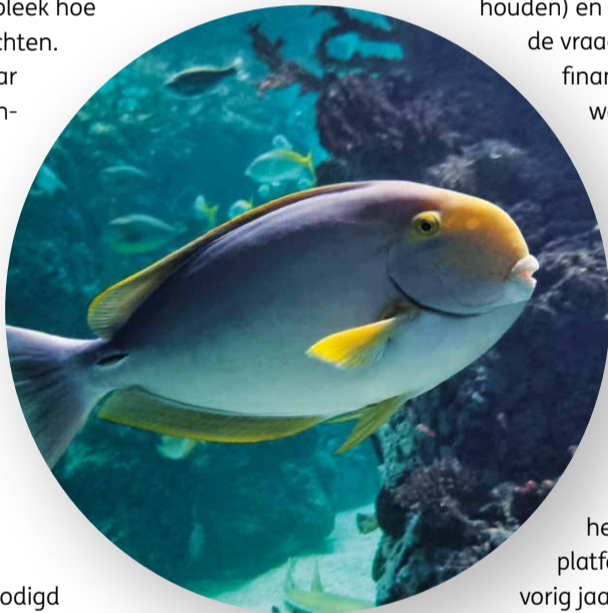
Vanachter de bestuurstafel

Bij het verschijnen van dit magazine is de zomer al voorbij, voor zover die er al was... Na het verschijnen van de vorige editie valt er weer het nodige te melden.

Het zal jullie niet ontgaan zijn dat op woensdag 22 mei de nieuwe ledenraad is geïnstalleerd. Het werd een vrolijke dag, waarbij de vertrekkende leden in het zonnetje zijn gezet. Zij werden bedankt met een beeldje als blijvende herinnering aan hun tijd als lid van de ledenraad van VO-ING. Bij de voorstelronde van de nieuwe leden bleek hoe divers ons gezelschap is, in alle opzichten. Als bestuur kijken wij dan ook uit naar goede dialogen, discussies en samenwerking met deze nieuwe raad. Net als de Tweede Kamer dat is voor het kabinet, zijn zij voor ons heel belangrijk, zodat wij de belangen van onze leden nooit uit het oog verliezen en op de juiste manier behartigen.

Zomer Event

Ons jaarlijkse Zomer Evenement vond dit jaar plaats in Arnhem, op locatie in Burgers' Zoo. Als blijk van waardering waren dit jaar zowel alle leden van de commissies uitgenodigd

(Pensioencommissie, SEB, en commissie Digitaal) alsook de activiteitencommissies uit de rayons. Zoals onze voorzitter bij zijn welkomstwoord al zei: zonder de inzet van al deze betrokken vrijwilligers kan de vereniging niets.

Wij zijn dankbaar voor hun belangeloze inzet, vanuit ons oranje hart verbonden.

Deze dag begon met de eerste officiële vergadering van de nieuwe ledenraad, met twee hoofdonderwerpen: een voorstel voor het aanpassen van de statuten (up to date houden) en de aftrap van de dialoog over de vraag: hoe blijven we als vereniging financieel gezond? Dit laatste onderwerp gaat door een aantal ledenraadsleden opgepakt worden.

Samen met de penningmeester zullen zij een aantal scenario's uitwerken die vervolgens weer met bestuur en ledenraad zullen worden besproken.

Deze beide zaken waren al voorbereid in onze eerdere bestuursvergaderingen, net als het recent gelanceerde kortingsplatform: Corporate Benefits. Uit de vorig jaar gehouden enquête onder onze

leden kwam veelvuldig de wens naar voren om te zorgen voor interessante kortingen voor onze leden. Dit is inmiddels gerealiseerd en we hopen hiermee weer een stap vooruit te hebben gezet. Vergeet daarbij ook de aanbiedingen van SeniorWeb niet.

LEDENDAG 15 november

Tenslotte is de voorbereiding van de tweejaarlijkse ledendag in volle gang. Sprekers zijn benaderd en de locatie is vastgelegd, zodat we op vrijdag 15 november a.s. in Cedar weer een mooie happening kunnen bieden aan onze vereniging. *(Erica Bischoff)*

In memoriam

De vereniging is voor haar mutaties in het ledenbestand afhankelijk van de informatie van de leden zelf. En in geval van overlijden van informatie hierover van de nabestaanden. Het komt voor dat we wél een overlijden doorkrijgen maar niet de overlijdensdatum. De volgende leden zijn ons in de achterliggende periode ontvallen.

- Mevrouw S.D. van Dijk, LEEUWARDEN
- De heer L.J. Velthuis, SNEEK
- De heer H. van Tuijl, ASSEN
- Mevrouw A.W. Bouquet-van Kempens, PURMEREND
- De heer H. Plantinga, VEENENDAAL
- Mevrouw T.C. in 't Hout, NIEUWERKERK AD IJSSEL
- De heer A.G. Wieringa, HAREN
- De heer T.J. Udvarhelyi, ZEVENAAR
- Mevrouw J.C. Bak-Van der Wardt, WIJDEWORMER
- De heer J.W. de Jager, PURMEREND
- De heer J.G. Wevers, HAAKSBERGEN
- De heer J.M. Aubertijn, VOORBURG
- De heer A.H.G. Hassink, HAAKSBERGEN
- Mevrouw N.N. Mosselman-Kam, HUISSEN
- De heer A. Aalvanger, BARNEVELD
- De heer R.M.G.A. Linders, OOSTERHOUT
- De heer A.A. van den Akker, APELDOORN
- De heer J.J. Kolkman, LENT
- De heer R. Oppenhuizen, ARNHEM
- De heer C.F.M. de Witte, HEILOO
- De heer A.J.H. Rodrigues, DEN HAAG
- Mevrouw G.M.V. van de Velde-Bieshaar, OOSTZAAN
- De heer W. Pietersma, JUBBEGA

Wij wensen de nabestaanden veel kracht bij het verwerken van dit verlies.

Nieuwe leden

In de afgelopen periode zijn 37 oud-collega's lid geworden van de VO-ING. Hierbij worden zij van harte welkom geheten bij onze vereniging.

- Mevrouw B. Zeehandelaar, ZUTPHEN
- De heer M. Bode, HILVERSUM
- De heer R.J.M. Dorenbos, ALMERE
- De heer P.A. Oudshoorn, DEN HAAG
- De heer G.J. Schmitz, WASSENAAR
- Mevrouw W. de Jong-Sae Chu, UITHOORN
- De heer R.C.P. Holling, DEN HAAG
- De heer L.P. Reichenfeld, WOERDEN
- Mevrouw M.E.J. Vogel, GRATHEN
- De heer M.J.M. Straver, DELFT
- De heer F.P. Mesu, ZEEWOLDE
- De heer A.S. de Boer, VUGHT
- De heer J.L. Bekkering, RODEN
- Mevrouw J.M.A. van Zon, BUSSUM
- Mevrouw C.A.H.M. Werneke, MUIDEN
- De heer S.A.W.G. Verkooijen, RIJSWIJK
- Mevrouw J.A. Klieverik, HAARLEM
- De heer R.J. Spenkelink, APELDOORN
- De heer W.R. Dankfort, ZOETERMEER
- De heer A.J. van Dongen, AMSTERDAM
- Mevrouw C.R. Bos, LEIDERDORP
- Mevrouw H. Petersen-de Jager, AMSTELVEEN
- De heer O.R. Engelsma, UITHOORN
- Mevrouw P.M. Rienstra-van den Berg, WESTZAAN
- De heer B.J. Rooseboom de Vries, HEEMSKERK
- Mevrouw E.M.P. Mulders, EEMNES
- Mevrouw S. van Zwol, LELYSTAD
- De heer G.C. Bakker, AMSTELVEEN
- De heer S.P.P. Hermans, TAGUIG
- De heer R. Wiekenkamp, ZUIDOOSTBEEMSTER
- De heer M.A. Gankema, HAARLEM
- De heer E. van Tuil, ELST
- De heer D.J. Okhuijsen, LAREN
- De heer R.P. van den Boom, APELDOORN
- De heer R.C. Van Der Meijden, DRACHTEN
- De heer B.J. Dammers, LIMOUX
- De heer F.H. Petersen, AMSTELVEEN

“Tot zijn 80ste heeft mijn vader nooit iets over de oorlog verteld”

De vader van Paul Barten was 'Engelandvaarder'

Het Nationaal Comité 4 en 5 mei vroeg in 2024 aandacht voor het thema 'intergenerationele overdracht': hoe ontwikkelen herinneringen zich van de eerste naar volgende generaties?

Alle reden om eens te gaan praten met ons erelid Paul Barten, wiens vader Ed Barten meermaals heeft geprobeerd de Noordzee over te steken om zich in Engeland aan te sluiten bij de Royal Air Force (RAF).

Wat betekent 4 mei voor jou?

Paul: “Herdenken van al diegenen die zich voor onze huidige vrijheid hebben ingezet. Mijn vader had mijn moeder leren kennen in Canada tijdens zijn vliegeniersopleiding. Haar twee broers dienden in het Canadese leger en hebben meegewerkt aan de bevrijding van Europa. Mede dankzij hun inzet, leven wij in vrijheid.”

Jouw vader, Ed Barten, is bekend geworden als Engelandvaarder. Hij zat in het verzet en moest op 15 mei 1941 onderduiken. Na twee mislukte pogingen via zee, is hij uiteindelijk, via Spanje, in Engeland terecht gekomen. Dat was in 1943. Vertelde hij vroeger vaak over zijn avontuurlijke reis?

Paul: “Tot zijn tachtigste heeft hij het nooit over de oorlog gehad. Tot Jan Bruin hem benaderde voor het boek over mislukte overtochten naar Engeland. Van mijn moeder en ooms en tantes hoorde ik wel flarden van zijn verhaal, maar nooit van hemzelf. Zijn tweede vrouw (mijn moeder was op 49-jarige leeftijd overleden) dwong hem zijn avonturen in de Tweede Wereldoorlog op te schrijven en met Jan te delen. Dat staat nu in het boek 'Vrijheid achter de horizon'.” Paul legt het boek op tafel en opent het zorgvuldig bij het verhaal van zijn vader.

Paul: “Mijn vader is na zijn tocht over de Pyreneeën in handen gevallen van de Guardia Civil en heeft in een concentratiekamp gezeten in Spanje. Uiteindelijk is hij via een gevangenenruil in Engeland terecht gekomen. Daar is geregeld dat hij een pilotenopleiding kon doen in Canada. Bij zijn terugkeer in Engeland bleek dat er geen piloten meer nodig waren. Mijn vader deed daarover zijn beklag en stuurde zelfs een brief aan Prins Bernhard om uit te leggen hoe machteloos hij zich voelde. Daar heeft hij nooit een reactie op gekregen. Hij was daar pijnlijk over en zei later schamper 'Dat die het altijd te druk had met de vrouwtjes'. De reactie van mijn vader heeft ertoe geleid dat hij in eerste instantie niet tot officier werd bevorderd. Hij heeft dit alles als een groot onrecht ervaren. Later heeft hij zijn diensttijd voltooid als vlieger in Nederlands-Indië en is gezagvoerder geworden bij KLM.”

Hebben de oorlogsavonturen van jouw vader invloed op jou gehad?

Paul: “Het enige wat ik lange tijd wist, was dat mijn ouders elkaar bij het dansen in Canada hebben ontmoet. Mijn moeder is 'met de handschoen' met mijn vader getrouwd en naar Nederland gekomen. Pas in de jaren '90, toen Jan Bruin kwam om zijn verhaal te publiceren, heb ik over de oorlogs-

verhalen van mijn vader gehoord. In 2015 stond ik naast hem bij de opening van het Museum Engelandvaarders in Noordwijk. Daar was Koning Willem-Alexander ook bij. Dat vond mijn vader geweldig en ik heel bijzonder.”

Hoe kijk je nu naar jouw vader?

Paul: “Enorm trots. Mijn vader was een doorzetter en een perfectionist. Hij was niet iemand die met zijn gevoelens te koop liep, maar met kleine gebaren zijn waardering uitsprak. Hij was ook heel sportief. Tot op hoge leeftijd tenniste hij en werd zelfs nog nationaal kampioen tennis herendubbel in de categorie 80-plussers. Dat typeert hem.”

ING Nederland. Wat was in die tijd het grootste verschil tussen de verzekerings- en bancaire tak van ING?

Paul: “NN was een hele trotse marktleider in de verzekeringswereld en moest er in die tijd aan wennen dat er op het hoofdkantoor in Amsterdam bankmensen zaten die ook iets te zeggen hadden over het te voeren beleid van NN in Den Haag en Rotterdam. ING Wholesale Banking had een internationale blik met vestigingen in Polen, Roemenië en België voor de mkb-markt. Daar werd veel aandacht aan besteed. Als hoofd van de stafafdeling Strategie & Marketing Services ben ik daar gebleven tot 2008. Ik had een afdeling van twintig man. In 2007 bedacht men dat mijn afdeling samen-

▶ Ed Barten 1919 – 2016
Onderscheiden met
Kruis van Verdienste.

◀ Ed Barten bij de
opening in 2015 van
Museum Engeland-
vaarders in Noordwijk
in gesprek met Koning
Willem-Alexander.

Paul, even terug naar jou. In 1978, na je doctoraal bedrijfs-economie, ben je begonnen bij NMB als medewerker Bedrijfs-economische Zaken van het assurantiebedrijf. Je hebt van 1994 – 2001 gewerkt bij NN als hoofd Centrale Marketing.

Wat was kenmerkend voor NN in die tijd?

Paul: “Men stond zich voor op 'Wij zijn de beste' en zo werd je ook opgevoed. Dat werd ook bevestigd door de tussenpersonen. Die zeiden dat als we een verzekering in de markt niet kwijt kunnen, dan gaan we naar NN, want die lossen het wel op. NN bedacht altijd een oplossing. Dat bleek achteraf een vergif dat in de organisatie kwam te zitten. Voor ieder probleem dat buiten de kaders viel, werd een apart programma gemaakt in Excel of in Lotus 123. Als hoofd Centrale Marketing was ik ook verantwoordelijk voor de distributiestrategie. Ons voorstel was om te focussen op de twintig meest winstgevendende levenproducten en die te automatiseren in het nieuwe systeem. Maar de waardering van de tussenpersonen voor alle mogelijke oplossingen was toch bepalend voor de strategie.”

In 2003, werd je hoofd Strategie & Marketing Services bij de divisie Wholesale Nederland, een ander onderdeel van

gevoegd kon worden met de internationale marketingafdeling. Ik kon kiezen tussen een andere functie als marketingmanager of opteren voor een mooie vertrekregeling. Dat laatste heb ik gedaan.”

Hoe was het om na 30 jaar afscheid te nemen bij ING?

Paul: “Terugkijkend kan ik alleen maar zeggen dat ik altijd met veel plezier bij ING heb gewerkt. Met goede bazen en medewerkers. Daar heb ik altijd mee geboft. Ik moest echt even nadenken of ik wel wilde stoppen. Het is belangrijk om goed afscheid te nemen. Niet alleen voor de mensen die weggaan maar ook om aan de mensen die blijven aan te geven dat mensen door de organisatie worden gewaardeerd. Ik heb een fantastisch afscheid gehad.”

Je ging direct weer aan het werk als vrijwilliger voor VSI (Vereniging Senioren ING, voorloper van VO-ING)?

Paul: “Hans Kadiks was vicevoorzitter van de VSI en had mij benaderd voor de functie van secretaris in het bestuur. Leonard van der Hoeven was de voorzitter en Ad Beers penningmeester.

Na de splitsing van ING en NN (en de beursgang van NN), vonden wij het als bestuur van VSI een goede zaak dat ieder

Paul Barten:

“NN was een hele trotse marktleider in de verzekeringswereld en moest er in die tijd aan wennen dat er op het hoofdkantoor in Amsterdam bankmensen zaten.”

bedrijf zijn eigen vereniging voor gepensioneerden zou hebben. Voor onze verenigingen is het, naast het opkomen voor de pensioenbelangen, ook belangrijk dat er regelmatig activiteiten plaatsvinden, zodat vroegere collega's elkaar kunnen ontmoeten. Op een paar honderd man na hadden de meeste medewerkers weinig op met de collega's van het andere bedrijfsdeel, omdat ze ook geen gemeenschappelijke geschiedenis hadden ervaren. De splitsing op zich was een enorme klus en daar heb ik flink mijn tanden in kunnen zetten als secretaris.”

Je hebt je zeven jaar volop ingezet voor VSI en later voor Stichting Bovom. Je bent ook erelid van beide verenigingen. Wat drijft jou om dit te doen?

Paul: “Ik wilde nog aftrainen, ik hield van structureren en organiseren. Professionele voetballers trainen af bij een amateurclub, fitte managers doen dat in bestuursfuncties bij verenigingen en stichtingen. Dat heb ik ook vijftien jaar gedaan als voorzitter van de tennisvereniging waar ik al die jaren met genoeg heb gespeeld en in het bestuur heb gezeten.”

Binnenkort word je 75. Je hebt sinds kort besloten om na 15 jaar het voorzitterschap van je tennisvereniging op te geven. Wat ga je nu met al die vrije tijd doen?

Paul: “Het plan was niet meer altijd ‘aanstaan’ en overal op moeten reageren. Meer tijd met de familie doorbrengen en leuke dingen doen. Veel reizen, waar mijn vrouw en ik een liefhebber van zijn. Echter, recent heb ik bericht gekregen dat ik lijd aan de ziekte van Parkinson. Ik weet nog niet wat voor invloed dit op mijn leven gaat hebben. Volgens de doctoren heb ik nog maximaal vijftien jaar te leven. Lachend: ‘Dat vind ik mooi hoor, 97, zoals mijn vader, hoef ik niet te worden.’
(Angela van Leeuwen)

Publicaties over Ed Barten

- **‘Vrijheid achter de horizon’**
van Jan Bruin en Jan van der Werff.
- **‘Ik wil nooit meer oorlog’**
van Lida Hoebeke en Conny Rijken.

EVENEMENTEN

Vaartocht Nieuwkoopse Plassen met ecooloog

Ondanks de plensregen en het onweer kon de helft van de deelnemers aan de vaartocht op 10 juni toch het water op onder leiding van een gids van Natuurmonumenten. Ecooloog Jan van der Winden had even daarvoor een boeiende lezing gegeven over trekvogels die naar Afrika vliegen. Klapstuk van de excursie was de ontmoeting met de purperreiger in de kolonie blauwe reigers.

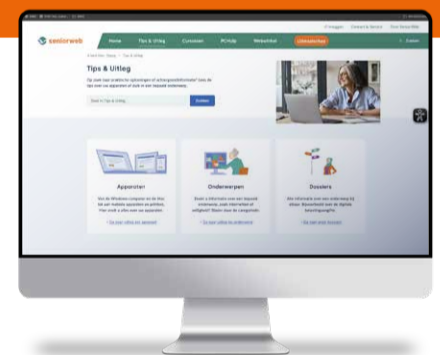
Hoe leuk is Haarlem?

Een beetje cultuur snuiven kan geen kwaad: de VO-ING'ers dompelden zich, onder het genot van appeltaart en gezellige koffietjes, onder in literatuur met Bilderdijk, Bomans en Mulisch, antieke architectuur (Grote of Sint Bavo Kerk) en historie (uitvinder van de boekdrukkunst). Ook genoten ze van heerlijk bier (uit ‘Jopen’) en een prettige boottocht over het Spaarne.

Van Enkhuzen naar Urk (en terug)

Met 91 deelnemers was de geplande vaartocht op 5 juni van Enkhuzen naar Hindeloopen en terug gerust een volle bak te noemen. Maar door de stevige wind, met windkracht 7, bijna storm, waren er wat zorgen over mogelijke zeezieken. Daarom werd de bestemming van de boot ‘De Zuiderzee’ gewijzigd in Urk.

Zes maanden gratis SeniorWeb proberen

Samen met de Koepel Gepensioneerden en SeniorWeb biedt VO-ING haar leden de mogelijkheid om maar liefst zes maanden gratis de diensten van SeniorWeb uit te proberen. SeniorWeb is een landelijke organisatie die ouderen helpt hun weg te vinden in de snel veranderende digitale wereld door hun tips, uitleg, hulp en cursussen te bieden. Facetimen, appen, foto's en video's maken, muziek streamen of lezen op een e-reader? Niet voor iedereen gaat dat even vanzelfsprekend. SeniorWeb helpt om de leden digitaal ‘fitter’ te maken. Om dit uit te proberen kunnen VO-ING-leden nu gratis zes maanden het lidmaatschap uitproberen. Dat is toch mooi meegenomen om via deze weg wat handigheidjes te leren. Het abonnement (normaal € 40 per jaar) eindigt na die zes maanden automatisch, dus zonder verdere verplichtingen.

Hier vindt u meer informatie:
www.seniorweb.nl/senioren of bel 030 - 276 99 65.

KORTING Op van alles met Benefits at Work

In onze vereniging wordt steeds gezocht naar manieren om leden iets extra's te geven. Daarom is contact gelegd met Benefits at Work. Op dit platform kunnen leden flink wat besparen dankzij leuke kortingen op onder meer mode, elektronica, wonen, dagjes uit en meer, bijvoorbeeld bij Samsung, AEG, Dyson, Zalando, Center Parcs, Hema en Philips.

Starten met besparen gaat in vier eenvoudige stappen:

- 1 Ga naar vo-ing.benefitsatwork.eu/
- 2 Registreer met je persoonlijke e-mailadres en de registratiecode: #VO-ING#
- 3 Vink aan dat je de maandelijkse nieuwsbrief wilt ontvangen om op de hoogte te blijven van nieuwe aangesloten merken en aanbiedingen.
- 4 Check je inbox voor de activeringscode. Vul deze code in bij ‘account activeren’.

Je bent nu klaar om te shoppen.

Heb je problemen met aanmelden?
Stuur dan een e-mail naar: support@benefitsatwork.be.

Aandacht voor het milieu

1 miljoen poststukken per dag.

Met duurzaamheid en klimaatverandering als de grote thema's van deze tijd, zijn we ook eens onderzoek gaan doen naar wat er in de geschiedenis van de bank te vinden is betreffende dit thema. Daarbij deden we een paar bijzondere vondsten.

Structureel beleid op het gebied van duurzaamheid komt op gang midden jaren '90. Maar er zijn ook al eerdere acties te vinden: de Gemeentegiro Amsterdam was een voorloper met de actie "baby: boompje: bos", waarbij rekeninghouders een boom konden laten planten als ze een rekening openden voor hun kind. Ook was de GGA betrokken bij de Witkar; het eerste elektrische deelautoprogramma ter wereld. De GGA werkte onder andere aan de rittenregistratie van de Witkar.

Recycling

Een nog opmerkelijker voorbeeld is een briefwisseling uit 1975 tussen de Postcheque- en Girodienst en een van haar rekeninghouders, waarbij ook Milieudefensie, de PPR-fractie en de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat betrokken raakten.

men bleef de opties onderzoeken voor een mogelijke optie voor natuurlijker materiaal in de toekomst.

De rekeninghouder was hiermee niet tevreden en schreef hierop de fractie van de PPR (Politieke Partij Radicals, een voorganger van GroenLinks) aan over deze kwestie, met een kopie naar Milieudefensie, waar hij ook lid van was. De PPR stuurde deze brief vervolgens door naar de toenmalig Staatssecretaris van Hulten van Verkeer en Waterstaat, en Milieudefensie schreef hierop de PCGD direct aan.

CO2

Samen met het Dr. Neherlaboratorium (onderdeel van de PTT, het moederbedrijf van de PCGD) stelde de PCGD toen een conceptbrief op. In deze conceptbrief staat dat de enveloppen met pergamijsvensters weliswaar recyclebaar waren, maar ook milieubelastend waren om te produceren. Polystyreenenveloppen waren minder belastend om te produceren en waren huns inziens minder schadelijk in de afvalverbranding, want, zo stelden ze: "Bij verbranding van polystyreen ontstaan kooldioxide (CO2) en waterdamp (H2O), beide in de natuur voorkomende en onschadelijke gassen." In

De Witkar.

Duurzaam.

Vensterenveloppen.

De PCGD had destijds besloten om voor het verzenden van de dagelijkse bankafschriften over te stappen van enveloppen met pergamijsvenster (een celluloseproduct) naar enveloppen met kunststof polystyreenvenster. De eersten waren recyclebaar, maar de polystyreen enveloppen niet en die belandden bij het restafval. Het ging om behoorlijke aantallen, want in het begin van de jaren zeventig verstuurde de PCGD dagelijks al zo'n 600.000 afschriften en uit een jaarverslag van 1977 blijkt dat alleen al Girokantoor Arnhem regelmatig meer dan 1 miljoen poststukken per dag verzond.

Natuurlijker materiaal

Een van de rekeninghouders uitte zijn zorgen over de milieubelasting van deze verandering in een brief naar de PGCD. De PCGD antwoordde dat de milieubelasting was meegewogen in de beslissing, maar dat de verandering noodzakelijk was omdat de apparatuur van die tijd de adressen op deze manier beter automatisch kon sorteren voor verzending. Maar

1972 had de Club van Rome het bekende rapport "Grenzen aan de groei" uitgebracht. De schadelijkheid van CO2 werd toen langzamerhand wel meer bekend, maar werd nog niet in hetzelfde licht gezien als vandaag de dag.

Hierna moet er weer contact geweest zijn met de staatssecretaris want het laatste document is een brief van Verkeer en Waterstaat aan de rekeninghouder (met kopieën aan Milieudefensie en de PPR-fractie) waarin vergelijkbare argumenten staan.

De vraag van één enkele betrokken persoon bracht dus al deze partijen in beweging. Het milieubewustzijn was toen ook al sterk aanwezig, en daar werd een overheidsorganisatie als de PCGD toen ook op bevestigd. De verschillende belangen die allemaal speelden, van een efficiënte bedrijfsvoering, milieubelasting, en wie daar verantwoordelijk voor is, laat deze briefwisseling heel goed zien.

(Eva Vreeburg, archivaris Bedrijfshistorisch Archief ING)

Bankhelpdeskfraude

De kinderen liggen net in bed als ik word gebeld. Het is Renate, een vlotte dame van in de 70. Ze weet dat ik als fraude-expert bij ING werk en is bezorgd: ze heeft een vreemd telefoontje gehad. De beller, die aangaf voor de fraude-afdeling te werken, vertelde dat er opmerkelijke transacties plaatsvonden op haar rekening. Hij wilde samen met haar controleren of dat allemaal wel klopte. Of ze kon inloggen, dan kon hij met haar meekijken. Even aarzelde Renate. Toen verbrak ze abrupt de verbinding en belde mij.

Renate werd bijna het slachtoffer van bankhelpdeskfraude. Gelukkig liep het goed af, maar er zijn genoeg mensen bij wie dit eindigt met veel (financieel) leed en verdriet. En dat moet stoppen. Sinds half april heeft ING daarom een nieuwe knop op het inlogschermp van de app: Check het Gesprek. Belt ING? Druk op de knop en vul het telefoonnummer in waarop je gebeld wordt. Wij controleren dan of er écht iemand van ING naar je nummer belt. Je ziet meteen op je scherm of het goed zit of niet. Op <https://www.ing.nl/checkhetgesprek> zie je in een filmpje hoe het werkt. Bankier je het liefst via Mijn ING? Ook dan is de app handig. Bijvoorbeeld om betaalopdrachten te bevestigen of in te loggen. Je blijft dan bankieren met Mijn ING en je kunt toch Check het Gesprek gebruiken. En als het niet lukt om de app te openen terwijl je aan het bellen bent? Geen probleem: doe wat Renate deed. Direct ophangen en de ING Alarmlijn bellen is namelijk altijd goed. Zo maken we samen een einde aan bankhelpdeskfraude!

Kim Gunnink, Customer Journey Expert Fraud Prevention, ING Nederland

Uitgever:

VO-ING Magazine is een uitgave van uitgeverij Horus in opdracht van de Vereniging Oud-medewerkers ING (VO-ING).

Hoofredacteur: Erica Bischoff.

Kernredactie: Tom Kuiper, Ewald Wagenaar.

Vormgeving: Bureau BADE.

Redactieadres: administratie VO-ING, Tom Kuiper, Paul Pellastraat 234, 7558 HM Hengelo.

Telefoon: 035 - 631 21 65.

Actueel nieuws over de VO-ING is te vinden op de website www.VO-ING.nl.

Ledeninformatie:

Voor vragen over het lidmaatschap, de collectieve belangenbehartiging op het gebied van pensioenen en op sociaal terrein, of om een adreswijziging door te geven, neemt u contact op met de administratie. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten in te korten.

Disclaimer:

Artikelen in deze editie hoeven inhoudelijk niet de goedkeuring te hebben van het bestuur van VO-ING.

© Horus, 2024.